

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה
העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

משנה שלמה עמותה
להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר משטפנט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לעילוי נשמת

כ"ק אדמו"ר ישראל ניסן בהרה"ק דוד משה זצוק"ל מקרעטשניף
לאה כהן בת שרה ע"ה

משנה א'

פֶּרֶת חֲטָאת פרה אדומה, והיות שנכתב עליה "חטאת היא" (במדבר יט, ט), נקראת היא גם פרת חטאת **שְׁשֻׁרְפָּה חוץ מִגִּתָּהּ** היינו שנשרפה שלא במקום המיועד לכך, וכן **שְׁעִיר הַמִּשְׁתַּלַּח** שמשלח לעזאזל למדבר ביום הכיפורים **שֶׁהִקְרִיבוּ בַחוּץ** מחוץ לעזרה, לאחר שהתוודע עליו הכהן בעזרה - **פֶּטוּר** היינו שלא עברו במעשים הנ"ל באיסור הקרבה בחוץ, לפי **שְׁנַאמַר** (ויקרא יז, ד) **"וְאֵל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא הֵבִיאוּ"** ומפסוק זה נלמד, **כָּל שֶׁאֵינוּ רְאוּי לְבֹא אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד** כל בהמה שאינה עומדת להיקרב בעזרה, **אֵין חֵיבִין עָלָיו** במזיד כרת, ובשוגג חטאת - אם הקריבו בהמה זו מחוץ לעזרה. ולכן פרה אדומה ושעיר המשתלח לא חייבים על הקרבתם בחוץ, כיוון שאינם עומדים להקרבה בתוך העזרה.

רבינו עובדיה מברטנורא

פרת חטאת - פרה אדומה. שנאמר בה חטאת היא.

חוץ מגיתיה - מערכה של עצים מסודרין כמין גת היו עושים לה במקום ששוחטים אותה בהר המשחה כנגד פתחו של היכל - ואם שחטה חוץ למקום ההוא פסולה. אבל אינו חייב עליה משום שוחט קדשים בחוץ, דרחמנא פטריה מדכתיב ואל פתח אהל מועד לא הביאו, ומדקפיד קרא

לענשו שלא הביאו, שמע מינה בעומד להביאו שם משתעי קרא. כל שאינו ראוי לבוא - כו' שאינו עתיד להקריב.

משנה ב'

הַרֹבֵעַ בהמה שרבעה אשה, **וְהַנֶּרְבַּע** בהמה שנרבעה ע"י אדם, **וְהַמִּקְצָה** בהמה שהפרישו אותה לעבודה זרה, **וְהַנֶּעֱבָד** בהמה שעשו ממנה עבודה זרה, **וְהָאֶתְנִן** בהמה שניתנה כשכר לזונה, **וְהַמִּחִיר** בהמה ששימשה כתשלום תמורת מכירת כלב, **וְהַפְּלָאִים** בהמה שנולדה מכלאיים, כגון: שנולדה מתיש וכבשה, **וְהַטְּרֵפָה** בהמה שהינה טריפה, **וְיוֹצֵא דָפֶן** בהמה שנולדה בנייתוח מן הצד, **שֶׁהִקְרִיבוּ בַחוּץ** מחוץ לעזרה - **פֶּטוּר** במזיד מכרת, ובשוגג מקרבן, הואיל והם פסולים להקרבה על המזבח, היות והם נפסלו להקרבה עוד בטרם שהגיעו לעזרה, ולפי **שְׁנַאמַר** (שם): **"לִפְנֵי מִשְׁכַּן ה'"** אנו למדים, **כָּל שֶׁאֵינוּ רְאוּי לְפָנֵי מִשְׁכַּן ה'** כלומר שכל בהמה שלא ניתן להקריבה על המזבח משום פסול שבה, **אֵין חֵיבִין עָלָיו** היינו שאין חייבים על הקרבתו מחוץ לעזרה. קרבנות שהינם **בְּעָלֵי מוֹמִין** שיש בהם מום, **בֵּין** שהם **בְּעָלֵי מוֹמִין קְבוּעִים** שלא ניתנים לריפוי לעולם, **בֵּין בְּעָלֵי מוֹמִין עוֹבְרִים** שמתרפאים לאחר זמן, **שֶׁהִקְרִיבוּ בַחוּץ** מחוץ לעזרה - **פֶּטוּר** משום שבהמות בעלי מום לא ניתן להקריב על המזבח. **רַבִּי שְׁמַעוֹן** חולק על תנא קמא ו... **אומר: בְּעָלֵי מוֹמִין קְבוּעִים** שהקריבו מחוץ לעזרה - **פֶּטוּר** לפי שלא ניתן להקריבם על המזבח, אך **בְּעָלֵי מוֹמִין עוֹבְרִין** הואיל ולאחר שיתרפאו יהיה ניתן להקריבם - המקריבים אותם בחוץ **עוֹבְרִין בְּלֹא תַעֲשֶׂה** עוברים על לאו כמו שיבואר בהמשך המשנה. **תּוֹרִים שֶׁלֹּא הִגִּיעַ זְמַנָּה** שעדיין לא ראויים להקרבה, לפי שקטנים הם ותורים ניתן להקריב רק כאשר הם גדולים, או **וּבְנֵי יוֹנָה שְׁעֵבֶר זְמַנָּה** ואינם ראויים להקרבה, לפי שכבר גדולים הם, ויונים ניתן להקריב רק בעודם קטנים, **שֶׁהִקְרִיבוּ בַחוּץ** מחוץ לעזרה - **פֶּטוּר** לפי שאינם ראויים להקרבה על המזבח. **רַבִּי שְׁמַעוֹן** חולק ו... **אומר: בְּנֵי יוֹנָה שְׁעֵבֶר זְמַנָּה** שגדולים הם והקריבו מחוץ לעזרה - **פֶּטוּר** לפי שאינם ראויים

רבינו עובדיה מברטנורא

בלא תעשה - הואיל וראויין לבא לאחר זמן אין בהם כרת אלא לאו גרידא "ולא תעשון ככל אשר אנחנו עושים פה היום" (דברים י"ב).

תורים שלא הגיע זמנן - כדתנן בחולין (כ"ב ע"ב) משיזיהבו כשרין ומקמי הכי פסולין דתורים גדולים ולא קטנים בעינן.

ובני יונה שעבר זמנן - דבני יונה קטנים ולא גדולים, ופסולים מתחילת הצידהוב ואילך.

בלא תעשה - הואיל וראויין לאחר זמן יש בהן לא תעשה לשוחטן בחוץ.

אותו ואת בנו - ששחט אחד מהן ובא להקריב השני בו ביום ואסור משחו "אותו ואת בנו לא תשחטו ביום אחד" (ויקרא כ"ב).

ומחוסר זמן - בין שהיא מחוסר זמן בגופו שלא היה שבעת ימים תחת אמו, בין שהבעלים מחוסרים זמן כדמפרש לקמן. וצריכא לאשמועינן פלוגתא דרבי שמעון ורבנן בכולהו, דאי

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מור"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פעריל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלזינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

אשמועינן בבעלי מומין, בהא קאמרי רבנן משום דמאיסי, אבל תורים ובני יונה דלא מאיסי. אימא מודו ליה לרבי שמעון. ואי אשמועינן תורים ובני יונה, משום דלא חזו ואידחו, אבל בעלי מומין דחזו ואידחו אימא מודה להו רבי שמעון לרבנן. ואי תנא הני תרתי, משום דפסולא דגופא, אבל אותו ואת בנו דפסולא מעלמא אתי להו אימא מודו ליה רבנן לרבי שמעון, צריכא. ואין הלכה כרבי שמעון.

להקריבה לעולם, אך **ותורים** קטנים **שלא הגיע זמןן** שטרם ראויים להקריבה שהקריבן מחוץ לעזרה - **בלא תעשה** עובר על לאו, הואיל והם יהיו ראויים להקריבה כשיגדלו. **אותו ואת בנו*** כאשר הקריב מחוץ לעזרה את אותה הבהמה שבה עבר על איסור 'אותו ואת בנו' או שהקריב **ומחוסר זמן** היינו וולד בהמה שעדיין לא עברו שבעה ימים מיום לידתה ואסור להקריבו** - **פסול** על הקרבת בהמות אלו מחוץ לעזרה. **רבי שמעון אומר: הרי זה בלא תעשה** היינו שמי שמקריב בהמות אלו מחוץ לעזרה עובר על לאו **שהיה רבי שמעון אומר: כל קרבן שהוא יהיה ראוי לבא לעלות על המזבח לאחר זמן** בעתיד, באותו ואת בנו - אם ישחט את השני ביום אחרי ששחט את הראשון, ובמחוסר זמן - אם ישחט אותו ביום השמיני ללידתו - ואם הקריב אותם מחוץ לעזרה שלא בזמנם הראוי **הרי זה בלא תעשה** עוברים על לאו של 'לא תעשון כן', **ואין בו פרת** אבל לא חייב על הקרבה זו כרת. **וחכמים אומרים: כל שאין בו פרת - אין בו בלא תעשה** היות וכרגע אין הבהמה ראויה להקריבה על המזבח, אינו חייב המקריב כרת, ואף על לאו של 'לא תעשון' אינו עובר.

*איסור מן התורה לשחוט בהמה עם וולדה ביום אחד, שנאמר (ויקרא כב, כח) "ושור או שה אותו ואת בנו לא תשחטו ביום אחד". העובר על איסור זה - לוקה.

איסור "אותו ואת בנו" קיים בין בשחיטת הוולד לאחר שחיטת האם ובין בשחיטת האם לאחר שחיטת הוולד. ובמשנתנו מדובר ששחט את שניהם באותו יום והרי כששחט את השני עבר על איסור 'אותו ואת בנו'. ואת אותה בהמה שאיתה עבר על האיסור הקריב מחוץ לעזרה.

** שנאמר "שור או קשב או עז כי יולד והיה שבעת ימים תחת אמו ומיום השמיני והלאה ירצה לקרבן אשה לה" (ויקרא כ"ב כז) *** נכתב בתורה (דברים יב, ח) "לא תעשון ככל אשר אנחנו עושים פה היום איש כל הישר בעיניו" אמר להם משה רבינו לעם ישראל, כשתבואו לארץ ישראל אתם יכולים להקריב קרבנות נדרים ונדבות גם בבמות, אך קרבנות חובה אין להקריב בבמות, אלא רק כשתגיעו אל המנוחה ואל הנחלה והכוונה למשכן שנבנה בשילה. מכאן יוצא שקרבנות החובה שהתחייבו אליהם בגלגל, יש להם דין של מחוסר זמן, לפי שניתן יהיה להקריבם לאחר זמן כשיגיעו לשילה, ועל כך הזהיר אותם משה 'לא תעשון ככל...'. היינו שאל תקריבו את חובות הגלגל אלא רק כשתגיעו לשילה. יוצא מכאן שאם מקריבים קרבן שהוא מחוסר זמן, עוברים על לאו של 'לא תעשון ככל', ולכן סובר רבי שמעון גם במשנתנו, שאם מקריב קרבן מחוסר זמן מחוץ לעזרה עובר על הלאו של 'לא תעשון ככל'.